

LXXII.

Na reformazioniski ƚwěžen.

Pořokške statki 4, 10—12.

Ga buži wam a sčyknomu ludu Izraelu sjawne, až we měnu Jesu Christuša, togo Nazareńskego, kótregož wy šczo sčizowali, kótregož Bóg wót humarkych jo sčuzik, we tom ƚamem stoj ten tuder psched wami strowy.

To jo ten wót waš twaržow ja niz měty ƚaměń, kótarjž f' rosnemu ƚaměńu jo huzynony.

A nějo we žednom drugem to strowe; pscheto wóno něj teke žedno druge mě spód nějom tym ƚłowekam dane, we kótaremž dejmy šbóžne bušch, ako to mě Jesus Christus. —

Sdžarž, Kněžo, twójo ƚłowo nam,
Hoboraj Bamžu a Turkam,
Kněž twójog' Ssyna Christuša
Nad staržyšch zoju se stoła.

Sjaw twóju móž, Kněš Jesus ty,
Kněž sčyknych kněšow Kněš ƚam by;
Hoplewaj twój lud a zerkwjju,
Až chwali šchi we nimerstwu!

Tač ƚu nasche wóšchzy f' hutschobnym głožom spiwali we starych zašach, žož sčachoty wót sčych bokow ƚe šwigachu a zyste Bóže ƚłowo a pschawu sčěsczijańsku wěru jim wesesch sčěchu. Bóg jo nam hobražik mērńějšche zašy, a my Žogo chwalimy ja to. Ale wóno jo nam hužytne, gaž spominamy na take starodawne zašy a na wšchynno, žož ten Kněš nam a naschomu ludoju jo dobrego žynik. Bog jo psches Mójsěša ƚwójomu israelskemu ludoju pschifasač, až deje powědasch ƚwójim žišam a žišchi žišam, zo ten Kněš jich Bog, nad nimi a nad jich wóšchzami jo žynik, — a deje hulizowasch, ƚač jo jich f' móžneju ruku a f' sčhutym raměnim a wělikimi žiwami humjadč f' Hegojtojskeje ƚlužabneje wjaže a jich dowjadč do dobrego kraja, kótryž běšcho jim slubič. Tač dejachu husnasch, až wón jo jich Bog a nějo žeden drugi wimožnik, ako wón. A gaž by ƚwěte zašy ƚwěschili, ga dejali hupowědasch Bóže žiwne statki a wělike dobroty, aby Žogo měna dopomńěšche pschi nich sawoštačo wót naroda